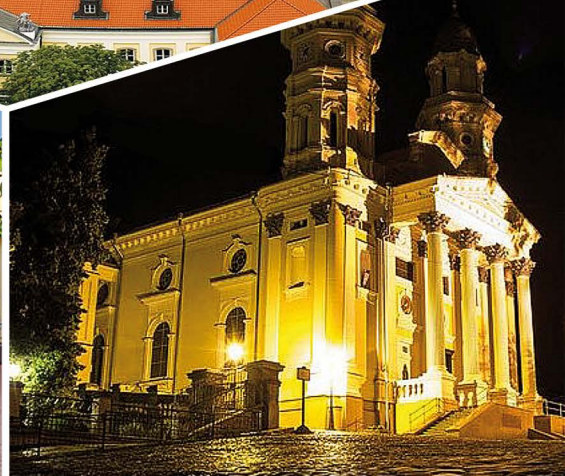
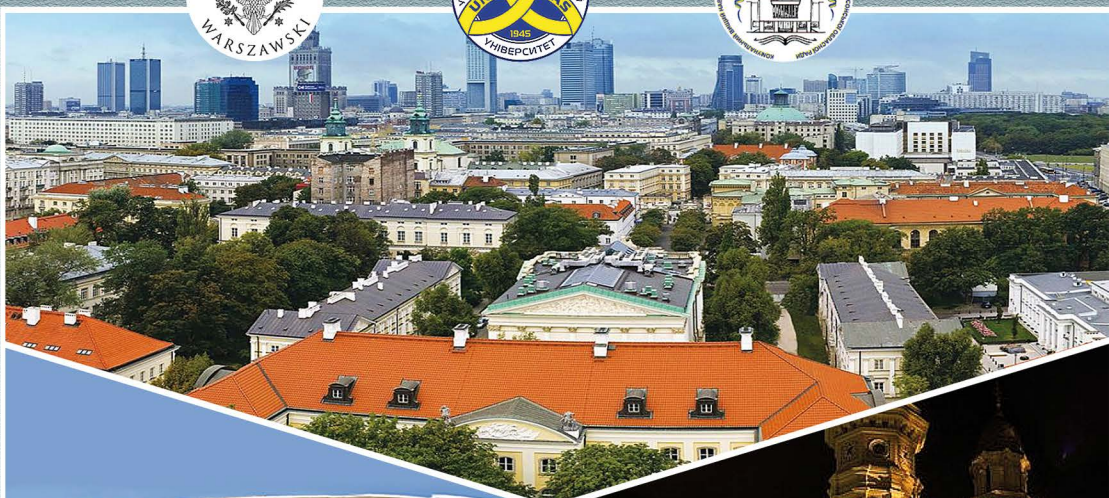

WSPÓŁCZESNE TRENDY ROZWOJU EDUKACJI I NAUKI W KONTEKŚCIE INTERDYSCYPLINARNYM.

DIALOG KULTUR JAKO CZYNNIK INTEGRACJI

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ОСВІТИ І НАУКИ В ІНТЕРДИСЦИПЛІНАРНОМУ КОНТЕКСТІ.

ДІАЛОГ КУЛЬТУР ЯК ЧИННИК ІНТЕГРАЦІЇ

2019
Варшава – Ужгород – Херсон

2019
Warszawa – Uzhhorod – Cherson

CENTRUM KSZTAŁCENIA NAUCZYCIELI JĘZYKÓW OBCYCH I EDUKACJI EUROPEJSKIEJ
UNIwersytetu warszawskiego
ЦЕНТР ПІДГОТОВКИ ВЧИТЕЛІВ ІНОЗЕМНИХ МОВ ТА ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ОСВІТИ
ВАРШАВСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ
UNIwersytet narodowy w użhorodzie
УЖГОРОДСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
AKADEMIA KSZTAŁCENIA USTAWICZNEGO W CHERSONIU
ХЕРСОНСЬКА АКАДЕМІЯ НЕПЕРЕРВНОЇ ОСВІТИ

**WSPÓŁCZESNE TRENDY ROZWOJU EDUKACJI I NAUKI
W KONTEKŚCIE INTERDYSCYPLINARNYM.**

DIALOG KULTUR JAKO CZYNNIK INTEGRACJI

Pod redakcją:

Ivan Zymomyra, Vasyi llytskyj, Danuta Romaniuk, Agnieszka Sochal

**СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ОСВІТИ І НАУКИ
В ІНТЕРДИСЦИПЛІНАРНОМУ КОНТЕКСТІ.**

ДІАЛОГ КУЛЬТУР ЯК ЧИННИК ІНТЕГРАЦІЇ

За редакцією:

Іван Зимомря, Василь Ільницький, Данута Романюк, Аґнешка Сохал

Warszawa – Użhorod – Chersoń
2019

Варшава – Ужгород – Херсон
2019

УДК 371.1:001(08)
ББК 74.04я43
С 91

Сучасні тенденції розвитку освіти і науки в інтердисциплінарному контексті. Діалог культур як чинник інтеграції / [редактори-упорядники: І. Зимомря, В. Ільницький, Д. Романюк, А. Сохал]. – Варшава – Ужгород – Херсон: Посвіт, 2019. – 290 с.

Współczesne trendy rozwoju edukacji i nauki w kontekście interdyscyplinarnym. Dialog kultur jako czynnik integracji / [red.: I. Zymomyra, W. Ilnytskyj, D. Romaniuk, A. Sochal]. – Warszawa – Użhorod – Chersoń: Posvit, 2019. – 290 s.

ISBN 978-617-7235-50-6

Видання містить матеріали, що лягли в основу доповідей IV-ї Міжнародної науково-практичної конференції «Сучасні тенденції розвитку освіти і науки в інтердисциплінарному контексті». Молоді та досвідчені науковці висвітлюють актуальні питання в галузях мистецтвознавства, історичних, суспільних та природничих наук, педагогіки, філології, краєзнавства, туризмознавства, фізичного виховання та реабілітації. Матеріали стануть корисними для широкої наукової громадськості, викладачів, аспірантів, студентів.

УДК 371.1:001(08)
ББК 74.04я43

Kolegium redakcyjne:

dr hab., prof. **I.Zymomyra**; dr hab., prof. **M.Zymomyra**; dr hab., prof. **W.Ilnytskyj**; **V.Boychuk**; dr **P.Davydov**; dr **O.Zubchuk**; dr hab., prof. **R.Korsak**; dr hab., prof. **J.Kuzmenko**; dr hab., prof. **O.Newmerzycka**; dr **O.Zymomyra**; dr **M.Pahuta**.

Redakcyjna kolegia:

доктор філологічних наук, проф. **І.Зимомря**; доктор філологічних наук, проф. **М.Зимомря**; доктор історичних наук, проф. **В.Ільницький**; **В.Бойчук**; кандидат філософських наук, доцент **П.Давидов**; кандидат філософських наук, доцент **О.Зубчик**; доктор педагогічних наук, проф. **Р.Корсак**; доктор педагогічних наук, проф. **Ю.Кузьменко**; доктор педагогічних наук, проф. **О.Невмержицька**; кандидат філологічних наук, доц. **І.Зимомря**; кандидат педагогічних наук, доц. **М.Пагута**.

Recenzenci:

dr hab., prof. **Jan Grzesiak**
dr hab., prof. **Ihor Dobriański**

Рецензенти:

д-р габ., проф. **Ян Гжесяк**
д-р педагогічних наук, проф. **Ігор Добрянський**

© І. Зимомря, В. Ільницький, Д. Романюк, А. Сохал, 2019
© Посвіт, 2019

ЗАХОДИ БЕЗПЕКИ ТА ПОПЕРЕДЖЕННЯ СПОРТИВНОГО ТРАВМАТИЗМУ НА НАВЧАЛЬНО-ТРЕНУВАЛЬНИХ ЗАНЯТТЯХ ТА ЗМАГАННЯХ З ВІЛЬНОЇ БОРОТЬБИ

Травми в боротьбі можуть виникати при різному поєднанні зовнішніх і внутрішніх факторів. Безсумнівно, можливі й нещасні випадки, коли травма виникає внаслідок трагічного збігу обставин і причин, які важко передбачити. Проте, основні чинники, що впливають на виникнення і характер травм, необхідно систематизувати для вироблення принципових заходів безпеки, спрямованих на їх усунення.

Зовнішні чинники спортивного травматизму:

- неправильна загальна організація тренувального процесу;
- методичні помилки тренера-викладача при проведенні тренувального процесу;
- порушення борцями дисципліни і встановлених правил під час проведення тренувального процесу;
- незадовільний стан місць занять, килима, екіпіровки;
- несприятливі санітарно-гігієнічні умови, невідповідність місць для проведення тренувальних занять [3, 4].

До неправильної організації тренувальних занять відносяться:

- проведення тренувальних занять з великим числом борців, що перевищує встановлені норми (в групах початкової підготовки – 10-12 осіб; в групах попередньої базової підготовки – 6-8 осіб; в групах спеціалізованої базової підготовки – 5-6 осіб; в групах підготовки до вищих досягнень – 4 людини) [6];
- проведення занять без тренера-викладача.

При плануванні та проведенні тренувальних занять тренер-викладач зобов'язаний враховувати організаційні умови проведення занять і в разі потреби негайно вносити в них корекцію.

Внутрішні чинники спортивного травматизму:

- наявність вроджених і хронічних захворювань;
- стан втоми і перевтоми;
- зміна функціонального стану організму борця, викликане перервою в заняттях в зв'язку з будь-яким захворюванням або іншими причинами [4, 8].

При проведенні тренувальних занять передбачаються основні організаційно-профілактичні заходи забезпечення безпеки та зниження травматизму, обов'язкові до виконання:

- надіти спортивну форму;
- увійти в спортзал по вирішенню тренера-викладача і тільки з тренером-викладачем;
- перевірити правильність укладання килима (все мати повинні щільно прилягати один до одного, всі краї у килима повинні бути зафіксовані);
- не виконувати вправ без завдань тренера-викладача;
- при розучуванні кидків та інших вправ на килимі одночасно має бути не більше 4-х пар;
- при розучуванні прийомів, кидки проводити в напрямку від центру килима до краю;
- при всіх кидках, атакований використовує прийоми самостраховки, не виставляє для опори прямі руки;
- за 10–15 хв. до тренувальної сутички зробити інтенсивну розминку: променево-зап'ястні, гомілковостопні суглоби, м'язи спини, шиї, вушні раковини;
- під час тренування по свистку тренера-викладача всі зобов'язані припинити боротьбу;

– спаринг проводиться тільки між борцями з однаковою фізико-технічною підготовленістю, вагової категорії і етапу навчання;

– при виконанні вправ потоком (один за іншим) під час розминки і в інші моменти дотримуватися достатніх інтервалів, щоб не було зіткнень;

– при появі болю, поганому самопочутті припинити заняття і повідомити про це тренера-викладача;

– в разі непередбачених форс-мажорних обставин, які загрожують безпеці спортсменів, тренер-викладач скасовує заняття, терміново евакуює спортсменів з небезпечної зони [2, 4, 7, 8].

Тренувальні заняття та спортивно-масові заходи дозволяється проводити:

– за умови наявності у спортсмена медичного допуску до тренувального процесу з вільної боротьби;

– при відповідній спортивній екіпіровці, передбаченої правилами змагань, санітарно-гігієнічним нормам, методикою тренування;

– при відповідності місць проведення тренувального процесу, спортивних та спортивно-оздоровчих заходів санітарним нормам;

– за умови готовності інвентарю та обладнання до конкретного заходу;

– всі тренувальні заняття повинні проводитися тільки під керівництвом тренера, інструктора і згідно із затвердженим розкладом [2, 4, 5].

Спортивні та спортивно-оздоровчі заходи проводяться в присутності медичного персоналу, тренерів, інструкторів та суддівської колегії.

Тренувальний процес, спортивні та спортивно-масові заходи можуть бути розпочаті тільки після виконання всіх вимог цих правил і заходів, які забезпечують профілактику спортивного травматизму і безпеки проведення заходів, як для спортсменів, так і для глядачів [1, 8].

ЛІТЕРАТУРА

1. Абдуллаев А.К., Ребар І.В. Педагогічний потенціал спортивної боротьби як засобу спортизації фізичного виховання студентів ВНЗ. *Актуальні наукові дослідження в сучасному світі*. Т. 3. Вып. 8 (40). 2018. С. 24–29.

2. Абдуллаев А.К., Ребар І.В. Попередження травмонебезпечних ситуацій на заняттях в секції з вільної боротьби. *Розвиток сучасної освіти і науки: результати, проблеми, перспективи. Аксіологічні аспекти в розвитку науки та освіти / [редактори-упорядники: Я. Гіжесяк, І. Зимомря, В. Ільницький]*. Конін-Ужгород-Херсон-Кривий Ріг: Посвіт, 2018. С. 285–287.

3. Абдуллаев А.К., Ребар І.В. Теорія і методика викладання вільної боротьби: навчально-методичний посібник. Мелітополь: ФОП Однорог Т.В., 2018. 299 с.

4. Грейда Б.П., Войнаровський А.М., Петрик О.І. Причини виникнення, профілактика і лікування спортивних травм. Луцьк: Вид-во «Волинська обласна друкарня», 2004. 272 с.

5. Іваненко В.В., Купрєєнко М.В., Непша О.В. особливості навчально-тренувального процесу в жіночому баскетболі. Роль освіти у формуванні життєвих цінностей молоді: матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції студентів і молодих учених до 95-річчя Мелітопольського державного педагогічного університету імені Богдана Хмельницького (8 грудня 2017 р.). Мелітополь: Видавництво МДПУ імені Богдана Хмельницького. 2017. С. 142–144.

6. Латишев С.В., Шандригось В.І. Вільна боротьба: чоловіки, жінки. Навчальна програма для дитячо-юнацьких спортивних шкіл, спеціалізованих дитячо-юнацьких спортивних шкіл олімпійського резерву, шкіл вищої спортивної майстерності та спеціалізованих навчальних закладів спортивного профілю. Київ: АСБУ. 2012. 95 с.

7. Мужичок В.О., Слобожанінов П.А. Профілактика та попередження травматизму в фізкультурній та спортивній діяльності студентів ВНЗ. *Молодий вчений*. № 3.1 (43.1). С. 257–261.

8. Оленів Д.Г., Діденко С.А. Методичні рекомендації для науково-педагогічних працівників і студентів усіх спеціальностей університету «Правила безпеки та профілактика травматизму студентів на заняттях з фізичного виховання та спорту». Київ: ДУТ, 2014. 50 с.

**Айдер АБДУРАМАН, Олена КОТОВА,
Ганна СУХАНОВА, Віктор УШАКОВ**
(Мелітополь, Україна)

ОСНОВНІ АСПЕКТИ ОРГАНІЗАЦІЇ УРОКУ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ

У зв'язку з впровадженням в початкову освіту нового Державного стандарту початкової освіти, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 21 лютого 2018 р. № 87, стало зрозуміло, що для реалізації завдань, поставлених в новому стандарті необхідний вчитель, який володіє індивідуальним стилем діяльності, високою професійною мобільністю, педагогічними технологіями, здатний підняти рівень загальної та фізичної культури підрастаючого покоління, тим самим реалізуючи вимоги стандарту, забезпечення внеску в формування культурного та морального суспільства [1].

У Державному стандарті початкової освіти говориться про те, що вчитель повинен формувати в учнів початкової уявлення про значення фізичної культури для зміцнення здоров'я людини (фізичного, соціального та психологічного), про її позитивний вплив на розвиток людини (фізичний, інтелектуальний, емоційний, соціальний) про фізичну культуру і здоров'я як факторах успішного навчання і соціалізації і формування морально-етичної орієнтації учня. Школяр повинен опанувати вміннями організувати здоров'язберігальну життєдіяльність [1].

При розробці і організації уроку фізичної культури, як і при розробці будь-якого іншого уроку, необхідно враховувати анатомо-фізіологічні, психологічні особливості учнів. Компетентний педагог повинен чітко розуміти, що на його уроках діти повинні не тільки задовольняти свою рухову потребу, розвиватися фізично, а й отримувати максимальне задоволення в психологічному аспекті. Саме з цього завдання пропонувані вчителем на уроці фізкультури молодшим школярам, повинні бути спрямовані не тільки на фізичний розвиток дітей, а й на формування фізичної культури особистості учня, а так само на формування етичних і моральних установок. На основі цього постає актуальним питання про те, які ж засоби і методи сприятимуть досягненню запланованих результатів і реалізації поставлених завдань [2, 102].

Багато педагогів, методистів пропонують свої системи вправ і концепції побудови уроку. Пропонуємо звернути увагу на найбільш прийнятні, на наш погляд. Одним з цікавих методів є метод проведення фізичних вправ під віршовані тексти вчителя. Кожна вправа носить сюжетний характер, а діти самостійно імітують рухи. В даному випадку вправи набувають форму гри. Такий прийом розвиває у дітей допитливість, уяву, стимулює образність рухів. У роботі з молодшими школярами використовуються вправи наслідувального характеру. Наслідуючи діям зайчика, мишки, діти входять в образ і з великим задоволенням виконують вправи. Виникаючи, при цьому, позитивні емоції спонукають дітей до багаторазового виконання дій, що сприяє їх закріпленню, вихованню фізичних якостей. Діти можуть наслідувати рухам, звичкам тварин, птахів, комах, рослин, різних видів транспорту. Образи, що відповідають характеру розучуваного руху, допомагають створювати правильне зорове уявлення про нього, порівнювати власне виконання з заданим чином. Цьому сприятимуть українські народні ігри з текстом «Перепілка», «Мак», «Пузир», «Два морози», «Як у нас біля воріт» [4, 126; 5, 90–92].

Це сприяє підвищенню свідомості дітей в процесі навчання. Найбільш придатними іграми для дітей цього віку є українські народні ігри з бігом, ходьбою та вправами на рівновагу, наприклад, «Чабан», «Бузьки», «Регіт», «Дуб», «Навипередки», «Горшки», «Латки», «Хованки», «Кут», «Не помились», «Визволяй», «Гойдалки», «Журавель», «Ластівка», в яких діти після